

Для прибережних районів півдня нашої області кінець січня – початок лютого видався справжнім випробуванням не тільки для людей, будівель, комунікацій але і для людських якостей на милосердя. Важко було всім. Працівники освіти, як завжди, на селі – це взірець, це ті «маяки» з яких беруть приклад, до думки яких уважно прислухаються. Тому природнім було звернення начальника УПСЗН в Очаківському районі, Волонтиря В.В., до відділу освіти, молоді і спорту Очаківської райдержадміністрації про допомогу соціальним працівникам у селах у цей тяжкий період негоди. Не було жодної первинної організації, яка б відмовилася від такого призиву, ми радо дізналися, що і до нашого заклику педагога та їх близькі прийшли односельцям на допомогу.

Ми живемо у 21 столітті, в епоху комп'ютерних технологій, іноді здається, що цим можливостям немає меж: за їх допомогою можна спілкуватися, купувати і продавати, навчатися та багато чого ще, не виходячи з дому. Але у негоді, яка розгулялася нещодавно, коли і самому страшно вийти, людина залишається сам на сам, не маючи жодного виду зв'язку, не маючи тих зручностей до яких ми так з вами звикли (світла, опалення, води) і стає зрозумілим, що немає нічого важливішого та ціннішого ніж щира, дієва, реальна допомога ближньому, добре слово, увага.

Джаноян Т.А., голова Очаківської районної організації профспілки працівників освіти і науки України □□□□□□□□□□□□